

Ruido

Direcció: Ingrid Santos **Guió:** Ingrid Santos, Lluís Segura **Països:** Espanya, Mèxic
Durada: 83 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Latifa Drame, Judith Alvarez, Asaari Bibang, Natasha Asantewa **Música:** Cookin Soul **Fotografia:** Beatriz Sastre
Distribuidora: VerCine **Estrena a Espanya:** 28/11/2025
No recomanada per a menors de 12 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere
Versió original en espanyol

SINOPSI

La Lati va trobar refugi en el rap després de la mort del seu pare i, dos anys després, somia triomfar al món de les batalles de *freestyle*. Tanmateix, la seva mare, una dona rigorosa, no tolera aquesta vocació en considerar-la perillosa i vulgar. La Lati entrenarà d'amagat amb la Judy, una antiga promesa del *freestyle* que l'ajudarà a enfrontar-se als seus propis límits, descobrint que la veritable batalla no es lliura només a l'escenari, sinó també al seu interior. (FilmAffinity)

CRÍTICA

27/05/2025 - Ingrid Santos debuta en la direcció de llargmetratges amb una pel·lícula sobre la lluita de rapers, retratant els seus barris, el seu masclisme i els problemes d'integració racial

Estrenada mundialment el mes de març passat dins la secció oficial a concurs de l'últim Festival de Màlaga i projectada la setmana passada a l'edició número 51 del Festival Internacional de Cinema de Seattle, **Ruido** és l'òpera prima d'**Ingrid Santos**, cineasta catalana experimentada en la publicitat i la producció (ha treballat, entre d'altres, amb **Elena Trapé** i **Kike Maíllo**, productor d'aquest film) que anteriorment va dirigir el curt de ficció *Beef*, produït per **Isabel Coixet** i pel qual va rebre una nominació al Goya 2020.

El guió de **Ruido** –escrit per Santos amb **Lluís Segura**– presenta la Lati, adolescent d'origen africà resident a Barcelona que va trobar refugi en el rap després de la mort del seu pare –que va ser músic– i, dos anys després, somia triomfar al món de les batalles de *freestyle*. Tanmateix, la seva rigorosa mare, aferrada a les tradicions, no tolera aquesta vocació ja que la considera perillosa i vulgar. Per això la noia, mentre s'escapoleix de les seves classes d'ajudant d'odontologia, s'entrenarà d'amagat amb una antiga promesa del rap que l'ajudarà a enfrontar-se als seus límits, i descobrirà que la batalla no es lliura només a l'escenari, sinó també al seu interior.

Recolzada en el carisma i la magnètica presència de la seva actriu principal, la no professional **Latifa Drame**, seleccionada a través d'un rigorós procés de càsting, la càmera de **Ruido** la segueix sense descans en el seu dolorós procés de dol, descobriment i lluita per trobar una vocació, fet que no resulta especialment original en el seu argument (del cinema comercial nord-americà coneixem nombrosos títols amb semblants històries de superació i ascens, de *Rocky* a *Karate Kid*, per nomenar dos clàssics populars), però sí que està realitzada amb empena, energia i un poder visual d'acord amb l'univers urbà que retrata.

Perquè **Ruido** és una immersió als barris perifèrics, poc fotogènics i no transitats pels turistes de la Ciutat Comtal, alhora que un al·legat feminista que apel·la a la sororitat a través d'aquest personatge central que, ajudat per les seves amigues, aconsegueix plantar cara al masclisme, la grassofòbia i el racisme d'un univers de gallets cercabregues.

Així, la cinta –filmada en el seu tram final a la capital de Mèxic– es converteix en un retrat febril de noies valentes, que s'enfronten a un entorn social entestat a arraconar-les i convertir-les en víctimes passives d'un sistema que no accepta la dissidència i la rebel·lia. Tot això regat amb la música de rap i les seves lletres incendiàries, una de les poques manifestacions artístiques que encara no abraça les limitacions de la censura i, per contra, abandera la més rotunda llibertat creativa.

Alfonso Rivera - cineuropa.org